

การพัฒนาแบบการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมโดยใช้กระบวนการโค้ชชิ่งทีมเพื่อพัฒนาคุณภาพ
ผู้เรียน โรงเรียนโนนสะอาดราษฎร์อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2

The Development Model of Participation in Academic Administration by Using Team
Coaching Process to Improving the Quality for Students of Nonsa Ardradamnuay
School under the Kalasin Primary Educational Area Office 2

ประสพสุข ศรีหยังทอง

Prasopsuk Srihongthong

โรงเรียนโนนสะอาดราษฎร์อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2

Nonsa Ardradamnuay School, Kalasin Primary Educational Area Office 2

E-mail: srihongthong.12@gmail.com, ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0003-4935-2501>

Received 24/10/2022

Revised 30/10/2022

Accepted 01/11/2022

บทคัดย่อ

การพัฒนาคนให้มีความสามารถพัฒนาประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้นขึ้นอยู่กับ การได้รับการศึกษา ที่มีคุณภาพ เพราะการศึกษาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาคน การให้การศึกษาแก่เด็กหรือ เยาวชนในชาติให้มีความรู้ ความเข้าใจและความสามารถในการแก้ปัญหาต่าง ๆ รวมทั้งมีคุณธรรม มีทักษะความรู้ในการประกอบอาชีพ เป็นพลเมืองที่ดี และสังคมยอมรับนั้น จะช่วยพัฒนาประเทศให้มีความเจริญก้าวหน้าทั้งด้านเศรษฐกิจ ด้านการเมือง ตลอดจนทั้งด้านสังคมและวัฒนธรรม ดังนั้นการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมโดยใช้กระบวนการโค้ชชิ่งทีมเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน โรงเรียนโนนสะอาดราษฎร์อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 เป็นการวิจัยและพัฒนา โดยแบ่งการวิจัยออกเป็น 4 ระยะ ได้แก่ 1) ศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นฯ 2) พัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมโดยใช้กระบวนการโค้ชชิ่งทีมเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนฯ 3) นำรูปแบบฯ ไปใช้กับกลุ่มเป้าหมาย และ 4) ประเมินรูปแบบฯ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามความเหมาะสม แบบสอบถามสภาพปัจจุบัน มีค่าความเชื่อมั่น 0.91 แบบสอบถามสภาพปัจจุบัน มีค่าความเชื่อมั่น 0.93 แบบสัมภาษณ์ แบบบันทึกการสนทนากลุ่ม แบบประเมินรูปแบบ แบบทดสอบก่อน-หลังพัฒนา มีความเชื่อมั่น 0.90 แบบสอบถามพฤติกรรม แบบสอบถามประสิทธิภาพ และแบบสอบถามความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าดัชนีความต้องการจำเป็น และการทดสอบที ผลการวิจัยพบว่า (1) ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นฯ องค์ประกอบการบริหารงานวิชาการ มี 5 ด้าน 26 ตัวชี้วัด มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด สภาพปัจจุบัน อยู่ในระดับปานกลาง สภาพที่พึงประสงค์ อยู่ในระดับมากที่สุด ความต้องการจำเป็นสูงสุด ได้แก่ ด้าน

[35]

การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา (2) ผลการพัฒนารูปแบบ ประกอบด้วย 5 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 หลักการและวัตถุประสงค์ ส่วนที่ 2 เนื้อหาของรูปแบบ ประกอบด้วย หน่วยการพัฒนาที่ 1) การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา 2) การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ 3) การวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน 4) การนิเทศการศึกษา 5) การพัฒนาสื่อและใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ส่วนที่ 3 กระบวนการพัฒนา ส่วนที่ 4 การประเมินผล และส่วนที่ 5 เงื่อนไขความสำเร็จ ผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด (3) ผลการนำรูปแบบฯ ไปใช้ พบว่า คะแนนประเมินความรู้หลังการเข้าร่วมสูงกว่าคะแนนประเมินความรู้ก่อนการเข้าร่วมพัฒนาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 และระดับพฤติกรรมก่อนการพัฒนาอยู่ในระดับ ปานกลาง หลังการพัฒนาอยู่ในระดับมากที่สุด และ (4) ผลการประเมินรูปแบบ พบว่า ด้านอรรถประโยชน์ ด้านความเป็นไปได้ ด้านความเหมาะสม และด้านความถูกต้อง โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน และผลการประเมินระดับความพึงพอใจ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: การพัฒนารูปแบบ; การบริหารงานวิชาการ; การบริหารแบบมีส่วนร่วม; กระบวนการโค้ชชิ่ง

Abstract

Developing people to be able to develop a country effectively depends on getting a quality education. Because education is a tool for developing people, educating children or youth in the nation to have knowledge, understanding, and ability to solve problems as well as having morals, skills, knowledge in occupation, being a good citizen and accepting society will help develop the country to have progressed in both economic, political, as well as social and cultural aspects. Thus, this research was to Develop a Model of Participation in Academic Administration by Using Team Coaching Process to Improve the Quality for students of Nonsa Ardradamnuay school under the Kalasin Primary Educational Area Office 2, is research and development The research was divided into 4 phases: (1) Study the current condition desirable condition and necessary needs. (2) Develop participation in Academic Administration by Using Team Coaching Process to Improve the Quality for Students Model. (3) Implement the Model. And (4) Evaluate the Model. Purposive Sampling. The study research instruments, suitability, the current condition questionnaire reliability of 0.91 and the confidence value of the desirable condition questionnaire reliability of 0.93, interview form, focus group form, model assessment form, pre-test, post-test reliability of 0.90, behavior questionnaire, model questionnaire, and satisfaction questionnaire. This study employed arithmetic mean, standard deviation, PNI modified, and t-test. The results were as follows: (1) Study results the current

[36]

condition desirable condition and necessary needs, elements Academic Administration There are 5 aspects, 26 indicators, It is appropriate is at the highest level, The current condition was at medium level, Desirable condition at the highest level, The highest need is for the development of educational institutions curricula. (2) Result of Developing the Model, consists of 5 parts: Part 1, Principles and Objectives, Part 2, Contents of the Model Consisting of Development Unit 1 Curriculum development of educational institutions, Unit 2 the development of the learning process, Unit 3 Measuring, evaluating, and conducting comparisons to transfer academic results, Unit 4 Educational supervision, Unit 5 Media development and use of technology for education, Part 3 development process, Part 4 evaluation and Part 5 conditions of success, The results of the suitability assessment and the feasibility was at the highest level. (3) Result of implementing the model, The knowledge assessment score after joining the development was higher than before joining the development different with statistical significance at 0.05 level, and the level of pre-development behavior was at medium level post-development at the highest level. And (4) Evaluation of model results, Utility, Feasibility, Propriety, and Accuracy as a whole were at the highest level, and the satisfaction analysis as a whole was at the highest level.

Keywords: Model Development; Academic Administration; Participatory Management; Team Coaching Process

บทนำ

การศึกษาเป็นเครื่องมือที่สำคัญที่จะพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าไปทุกด้าน ทั้งในด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคม และวัฒนธรรม เพราะการพัฒนาประเทศนั้นต้องอาศัยคนซึ่งเป็นทรัพยากรที่มีความสำคัญ หน่วยงานที่ทำหน้าที่หลักในการจัดการศึกษาให้คนในชาติ คือ กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งมีหน้าที่จัดการศึกษาให้มีคุณภาพ ให้มีความเจริญก้าวหน้า ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก ในการจัดการศึกษาตาม พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ตามมาตรา 8 และ มาตรา 9 ได้กำหนดให้สังคมเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา การจัดระบบโครงสร้าง และกระบวนการจัดการศึกษาที่มีเอกภาพ ด้านนโยบาย และความหลากหลายในการปฏิบัติ มีการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น มีการระดมทรัพยากรจากภายนอก มุ่งหมายที่จะจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์เป็นคนดี มีความสามารถและอยู่ร่วมกัน ในสังคมอย่างมีความสุข การดำเนินงานตามแนวทางการปฏิรูปการศึกษาให้บรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพนั้นจำเป็นต้องยึดเงื่อนไขและหลักการปฏิรูปการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ คือ กำหนดให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการจัดการศึกษาเข้ามามีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นหรือร่วมกำกับดูแลใช้

[37]

Citation:

ประสพสุข ศรีหงษ์ทอง. (2565). การพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมโดยใช้กระบวนการโค้ชชิ่งทีมเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน โรงเรียนโนนสะอาดราษฎร์

อำนวย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2. วารสารสหวิทยาการวิจัยและวิชาการ, 2 (6), 35-58.

Srihongthong, P., (2022). The Development Model of Participation in Academic Administration by Using Team Coaching Process to Improving the Quality for Students of Nonsa Ardradamnuay School under the Kalasin Primary Educational Area Office 2. Interdisciplinary Academic and Research

Journal, 2 (6), 35-58; DOI: <https://doi.org/10.14456/iarj.2022.134>

การกระจายอำนาจ ในการบริหารจัดการงานด้านวิชาการ ด้านการบริหารงบประมาณด้านบริหารงานบุคคล และด้านการบริหารทั่วไป (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2560: 10)

การพัฒนาคนให้มีความสามารถพัฒนาประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้นขึ้นอยู่กับ การได้รับการศึกษา ที่มีคุณภาพ เพราะการศึกษาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาคน การให้การศึกษาแก่เด็กหรือ เยาวชนในชาติให้มีความรู้ ความเข้าใจและความสามารถในการแก้ปัญหาต่าง ๆ รวมทั้งมีคุณธรรม มีทักษะความรู้ในการประกอบอาชีพ เป็นพลเมืองที่ดี และสังคมยอมรับนั้น จะช่วยพัฒนาประเทศให้มีความเจริญก้าวหน้าทั้งด้านเศรษฐกิจ ด้านการเมือง ตลอดจนทั้งด้านสังคมและวัฒนธรรมนอกจากนั้นการศึกษายังช่วยคนได้พัฒนาตนเองด้านต่าง ๆ การจัดการศึกษาที่ครอบคลุมประเด็นหลักอันเป็นการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพ การพัฒนาประเทศและสังคมก็ย่อมทำได้สะดวก รวดเร็ว ได้ผลที่แน่นอน รวดเร็ว และก้าวไปอย่างยั่งยืน ส่งผลให้คนในชาติมีจิตสำนึก ทักษะ ความคิด ทักษะคิด และพฤติกรรมที่เหมาะสม รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคมในศตวรรษที่ 21 อันส่งผลให้สังคมและประเทศเกิดความมั่นคง (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2550: 5)

การบริหารงานวิชาการเป็นงานหลัก หรือเป็นภารกิจหลักของสถานศึกษาที่เป็นพระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มุ่งให้กระจายอำนาจในการบริหารจัดการไปให้ สถานศึกษามากที่สุด ด้วยเจตนารมณ์ที่จะให้สถานศึกษาดำเนินการได้โดยอิสระ คล่องตัว รวดเร็ว สอดคล้องกับ ความต้องการของผู้เรียน สถานศึกษา ชุมชน ท้องถิ่น และการมีส่วนร่วมจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกอย่าง ซึ่งเป็น ปัจจัยที่สำคัญที่ทำให้สถานศึกษามีความเข้มแข็งในการบริหารและการจัดการ สามารถพัฒนาหลักสูตร และ กระบวนการเรียนรู้ตลอดจนการวัดผล ประเมินผล รวมทั้งปัจจัยเกื้อหนุนการพัฒนาคุณภาพนักเรียน ชุมชน ท้องถิ่นได้อย่างมีคุณภาพ (รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ, 2550: 28) การจัดการศึกษาจะประสบความสำเร็จจะต้องอาศัย กระบวนการสำคัญ 3 กระบวนการได้แก่ กระบวนการบริหาร กระบวนการเรียนการสอน และกระบวนการนิเทศ การศึกษา ที่จะส่งผลถึงคุณภาพของผู้เรียนให้เป็นไปตามมาตรฐานของหลักสูตรที่กำหนดไว้ และเป็นไปตาม เป้าหมายของการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และฉบับที่ 3 พ.ศ.2553 ที่กำหนดให้สถานศึกษาจะต้องดำเนินการอย่างเคร่งครัดเน้นให้มีการปฏิบัติอย่างเป็นระบบและดำเนินการอย่างต่อเนื่องโดยส่งเสริมให้หน่วยปฏิบัติเป็นที่ไว้วางใจของผู้รับบริการ หรือเรียกว่ามีระบบประกันคุณภาพการศึกษาที่ดี นั่นคือสถานศึกษามีการวางแผนพัฒนาที่ยึดสภาพปัญหา ความ ต้องการและให้ความสำคัญกับการใช้ข้อมูลสารสนเทศเป็นปัจจัยหลักในการวางแผนร่วมกันระหว่างบุคลากรทั้ง ภายในและภายนอกสถานศึกษาที่มีส่วนเกี่ยวข้อง สถานศึกษาจะต้องมีการระดมสมองในการวิเคราะห์สภาพ ภายในและภายนอก เพื่อให้ได้ข้อสรุปในการพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษาที่ตอบสนองความต้องการ ของบุคลากรภายในสถานศึกษาที่เป็นผู้ให้บริการและสอดคล้องกับความต้องการของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการ รับบริการทางการศึกษา ทั้งนี้สถานศึกษาจะต้องมีการจัดการศึกษาแบบมีส่วนร่วม มีแผนพัฒนาการจัดการศึกษา ที่ชัดเจน จะต้องมุ่งเน้นกระบวนการสร้างคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาที่สถานศึกษากำหนด มีแผนระยะยาวที่

ใช้เป็นแนวทางยกระดับคุณภาพของการศึกษาของสถานศึกษา ตลอดจนมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องดำเนินการอย่างมีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ ชัดเจน เหมาะสม และถูกต้องตามหลักวิชาการ ซึ่งมีหลักการ แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาที่สำคัญ เป็นไปตามทิศทางที่กำหนดซึ่ง กระบวนการเหล่านี้จะเกิดขึ้นได้จะต้องอาศัยกระบวนการบริหารแบบมีส่วนร่วม เพื่อให้มีการพัฒนาที่ต่อเนื่อง (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2553: 23)

การบริหารงานแบบมีส่วนร่วม เป็นเรื่องที่มีความจำเป็นและสำคัญซึ่งพูดถึงกันในทุกภาคส่วนของการ พัฒนารูปแบบการพัฒนารูปแบบใหม่เน้นการให้ประชาชนเข้ามามีบทบาทส่วนร่วมในการพัฒนามากขึ้น พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ได้บัญญัติสาระที่ เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมขององค์กรวิชาชีพ เครือข่ายทางการศึกษาให้มีส่วนร่วมจัดการศึกษา มีการประสาน ความร่วมมือกับองค์กรทุก ๆ ฝ่าย เพื่อเป็นแนวร่วมในการพัฒนาคนไทย สร้างสรรค์พลังปัญญาของสังคมไทย แต่การปฏิรูปการศึกษาจะประสบความสำเร็จนั้นอยู่ที่เงื่อนไขความสำเร็จของการปฏิรูปการศึกษาที่สำคัญคือ การเชื่อมโยงการทำงานของทุกส่วนในสังคมในเชิงเครือข่าย และให้เครือข่ายปฏิรูปการศึกษาตระหนักถึง ความสำคัญและ มีจุดมุ่งหมายในการปฏิรูปการศึกษาร่วมกัน ความเคลื่อนไหวในการพัฒนาศาสตร์การบริหาร ปัจจุบันเน้นการสร้างองค์ความรู้ในการจัดการเครือข่ายควบคู่กับการพัฒนางานให้ทำงานเชื่อมประสานกับ เครือข่ายได้บรรลุผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมายร่วมกัน และมีประสิทธิภาพ (รุ่ง แก้วแดง, 2543: 8) ด้วยการบริหาร แบบมีส่วนร่วมเป็นการเปิดโอกาสให้บุคลากรมีความเชื่อมโยงใกล้ชิดกับการดำเนินกิจการและการตัดสินใจ ซึ่ง ก่อให้เกิดผลดีต่อการขับเคลื่อนองค์กรหรือเครือข่าย เพราะมีผลในทางจิตวิทยาเป็นอย่างยิ่ง กล่าวคือ ผู้ที่เข้า มามีส่วนร่วมย่อมเกิดความภาคภูมิใจที่ได้เป็นส่วนหนึ่งของการบริหาร ความคิดเห็นถูกรับฟังและนำไปปฏิบัติ เพื่อการพัฒนา และที่สำคัญผู้ที่มีส่วนร่วมจะมีความรู้สึกเป็นเจ้าของโครงการหรือองค์การ ความรู้สึกเป็น เจ้าของจะเป็นพลังในการขับเคลื่อนองค์กรและหน่วยงานที่ดีที่สุด (จอมพงศ์ มงคลวนิช, 2556: 50) โดยมี กระบวนการของการบริหารแบบมีส่วนร่วม ที่สำคัญประกอบด้วย การมีส่วนร่วมด้านการวางแผน ประกอบด้วย การรับรู้เข้าถึงข้อมูลเกี่ยวกับการวางแผนและร่วมวางแผนโครงการ การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการในกิจกรรมต่าง ๆ และการตัดสินใจ การมีส่วนร่วมในการจัดสรร ผลประโยชน์ เป็นการมีส่วนร่วมในการจัดสรรประโยชน์หรือผลของโครงการ หรือผลของการตัดสินใจที่จะ เกิดขึ้น และการมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผลผู้ปกครองหรือประชาชนจะเข้ามาเกี่ยวข้องกับการคิด เกณฑ์ในการประเมินโครงการหรือกิจกรรมต่าง ๆ ด้วย อีกทั้งต้องอาศัยการทำงานร่วมกันเป็นทีมเพื่อบ่มงู่ ความสำเร็จ (สถาบันพระปกเกล้า, 2549: 57)

การโค้ชชิ่งทีม หรือการชี้แนะ เป็นการแนะนำเพื่อการรู้คิดช่วยพัฒนาศักยภาพด้านการคิดของผู้รับ การ โค้ช ให้เกิดการใคร่ครวญตรวจสอบตนเองเพื่อนำไปพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ไม่เป็นการอบรมสั่งสอนโดยตรง แต่เป็นการใช้เทคนิควิธีการต่างๆ เช่น การตั้งคำถาม การให้ข้อมูลย้อนกลับ การให้คำแนะนำ การให้หลักคิด

[39]

วิธีการคิด วิธีการเรียนรู้ ที่ทำให้ผู้เรียนเกิดแรงบันดาลใจในการเรียนรู้ (Inspiration) และนำไปสู่การแสวงหาความรู้ การฝึกฝนทักษะ และการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม คุณธรรมจริยธรรม และให้ความสำคัญกับกระบวนการเรียนรู้และผลลัพธ์ของการเรียนรู้ (วิชัย วงศ์ใหญ่ และ มารุต พัฒนา, 2557: 3) โดยมีกระบวนการโค้ชซึ่งทีม ประกอบด้วยประกอบด้วยการเตรียมการ ต้องทำความเข้าใจระหว่างผู้ชี้แนะกับผู้รับการชี้แนะว่าเป้าหมายคืออะไร ด้วยวิธีการอะไร โดยอยู่ในบรรยากาศความสัมพันธ์ที่ดี การกำหนดเป้าหมายนำเสนอสมรรถภาพที่จะเรียน แต่ละคนมีอัตราในการเรียนที่แตกต่างกันซึ่งควรจัดให้เหมาะสมกับความแตกต่างระหว่างบุคคล การดำเนินการให้ คำชี้แนะ การให้ผู้รับการชี้แนะได้ฝึกปฏิบัติ โดยการนำความรู้หรือทักษะใหม่ไปใช้ การสรุปผลและให้ข้อมูลป้อนกลับ (Mink, Owen และ Mink, 1993: 113)

การสอนแนะจึงเป็นวิธีการพัฒนาผลการปฏิบัติงาน พัฒนาศักยภาพและประสิทธิภาพการทำงานของครู โดยมีเป้าหมาย 3 ประการ คือ การแก้ปัญหาในการทำงาน การพัฒนาความรู้ ความสามารถในการทำงาน และการประยุกต์ใช้ความรู้และทักษะในการทำงาน โดยการแนะนำวิธีปฏิบัติงานที่ดีเพื่อพัฒนาทั้งทางด้านความรู้ ทักษะ และความสามารถในการทำงานจากผู้ชำนาญการหรือการเรียนรู้ร่วมกันไปพร้อม ๆ กับการปฏิบัติงาน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2553: 12) เป็นการถ่ายทอดความรู้หรือแนะนำ เสนอแนะวิธีการทำงาน ที่ถูกต้องให้แก่ผู้ปฏิบัติงาน ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ เพื่อให้เข้าใจขั้นตอนการทำงาน จนสามารถทำงานได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ ตลอดจนการควบคุม ดูแลเพื่อให้การปฏิบัติงานเกี่ยวกับการจัดการเรียน การสอนพัฒนาผลการปฏิบัติงานและพัฒนาศักยภาพของครูให้มีประสิทธิภาพ (อาภรณ์ ภูวิทย์พันธุ์, 2550: 38) ช่วยดูแลให้คำแนะนำผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาการของความรู้ ทักษะและความสามารถเฉพาะตัวที่ดีขึ้น เป็นการช่วยเหลือด้านการทำงาน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้มีความรู้ความเข้าใจและจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น (McManus, 2009: 12)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 (2562: 42-43) ดำเนินการจัดการศึกษาภายใต้วิสัยทัศน์ สร้างคุณภาพผู้เรียน สู่วิถีไทยในศตวรรษที่ 21 อย่างยั่งยืนและเป็นสุข จากการดำเนินงานพบว่า สภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 คะแนนการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐานชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เมื่อเปรียบเทียบกับคะแนนเฉลี่ยของปีการศึกษา 2560 และปีการศึกษา 2561 กลุ่มสาระที่มีผลคะแนนเฉลี่ยลดลงคือกลุ่มสาระคณิตศาสตร์ (-0.27) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เมื่อเปรียบเทียบกับคะแนนเฉลี่ยของปีการศึกษา 2560 และ ปีการศึกษา 2561 พบว่ากลุ่มที่มีผลคะแนนเฉลี่ยลดลงคือกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศผลคะแนนเฉลี่ยลดลง -4.33 และผลการประเมินความสามารถในการอ่าน การเขียน และการคิดคำนวณตามจุดเน้นของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน (ฉบับปรับปรุงพุทธศักราช 2560) ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ยังต้องได้รับการพัฒนาให้ผ่านร้อยละ 100

โรงเรียนโนนสะอาดราษฎร์อำนวยการ (2563: 10) ได้เสนอสภาพปัญหาโรงเรียนโนนสะอาดราษฎร์อำนวยการไว้ว่าสภาพปัญหาโรงเรียนโนนสะอาดราษฎร์อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 พบว่า คะแนนการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐานชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และผลการประเมินความสามารถในการอ่าน การเขียน และการคิดคำนวณตามจุดเน้นของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน (ฉบับปรับปรุงพุทธศักราช 2560) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ต้องได้รับการพัฒนาให้มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าระดับประเทศตามความมุ่งหวัง

จากปัญหาและความสำคัญของปัญหาการบริหารงานวิชาการ ดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยในฐานะผู้บริหารสถานศึกษาผู้ที่มีบทบาทหน้าที่โดยตรงในการอำนวยการจัดการศึกษาเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียน มองเห็นปัญหาและตระหนักถึงความสำคัญของคุณภาพผู้เรียน สมควรที่จะได้รับการปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาให้ดีขึ้น จึงต้องการแก้ปัญหาและพัฒนาการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมโดยใช้กระบวนการโค้ชชิ่งทีมเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน โรงเรียนโนนสะอาดราษฎร์อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 ให้มีรูปแบบที่เป็นรูปธรรมมีความน่าเชื่อถือ เพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนตามแนวทางและเจตนารมณ์ของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานและมาตรฐานการศึกษาให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมโดยใช้กระบวนการโค้ชชิ่งทีมเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน โรงเรียนโนนสะอาดราษฎร์อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2
2. เพื่อสร้างรูปแบบการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมโดยใช้กระบวนการโค้ชชิ่งทีมเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน โรงเรียนโนนสะอาดราษฎร์อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2
3. เพื่อทดลองใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมโดยใช้กระบวนการโค้ชชิ่งทีมเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน โรงเรียนโนนสะอาดราษฎร์อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2
4. เพื่อประเมินรูปแบบการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมโดยใช้กระบวนการโค้ชชิ่งทีมเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน โรงเรียนโนนสะอาดราษฎร์อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2

กรอบแนวคิดการวิจัย

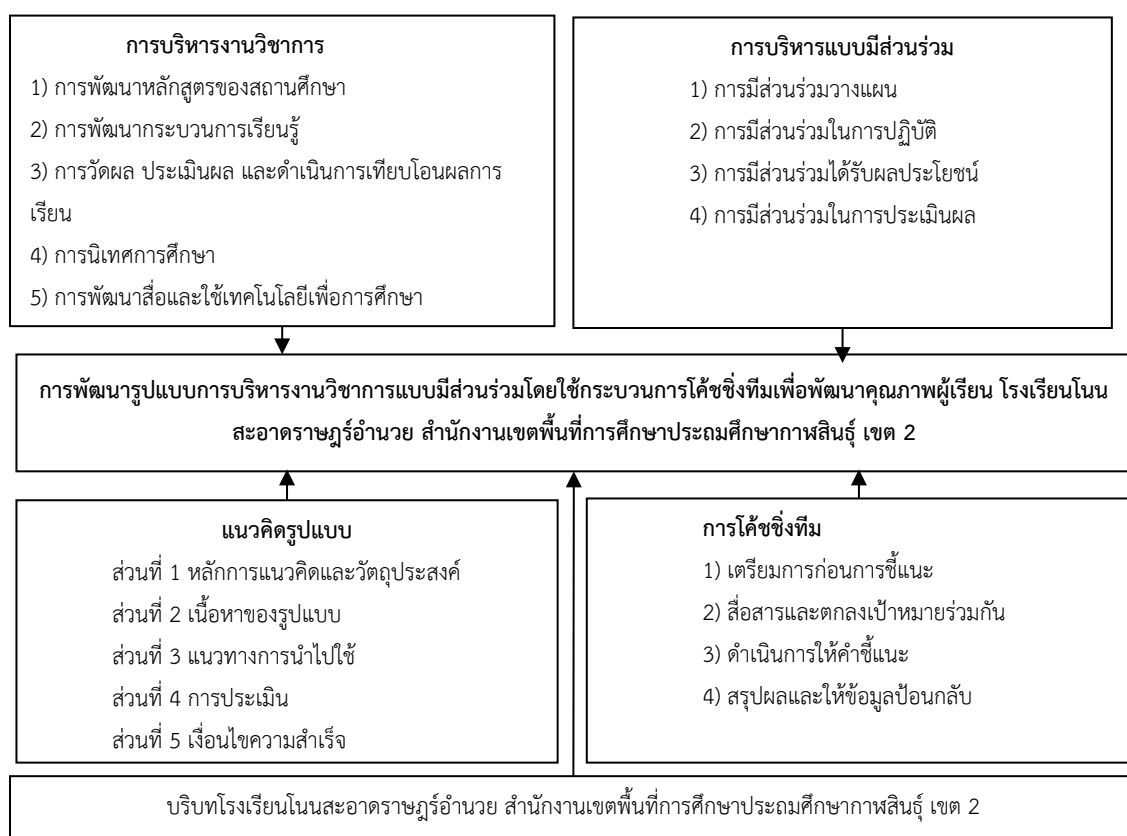
การบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมโดยใช้กระบวนการโค้ชชิ่งทีมเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน โรงเรียนโนนสะอาดราษฎร์อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 จากแนวคิดของนักวิชาการ นักการศึกษา และองค์การเกี่ยวกับการศึกษา ดังนี้ รุ่ง แก้วแดง (2547: 88-105); ภารดี อนันต์นาวี (2551: 51); ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553: 3-4); กมล ภูประเสริฐ (2554: 9); กระทรวงศึกษาธิการ (2556:

29-30); กาญจน์ เรืองมนตรี และธรินธร นามวรรณ (2557: 28) ได้แนวคิดการบริหารงานวิชาการ ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา 2) การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ 3) การวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน 4) การนิเทศการศึกษา และ 5) การพัฒนาสื่อ และใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

การบริหารแบบมีส่วนร่วม สถาบันพระปกเกล้า (2549: 57); ชาติชาย ณ เชียงใหม่ (2553: 33); เมตต์ เมตต์การุณจิต (2553: 68); Cohen และ Uphoff (1977: 143); Fornaroff (1980: 139) ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) การมีส่วนร่วมวางแผน 2) การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ 3) การมีส่วนร่วมได้รับผลประโยชน์ และ 4) การมีส่วนร่วมในการประเมินผล

การโค้ชชิ่งทีม อารมณ์ ภูวิทย์พันธุ์ (2550: 50); สำนักทดสอบทางการศึกษา (2553: 23); สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2555: 58); Mink, Owen และ Mink (1993: 113) ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) เตรียมการก่อนการชี้แนะ 2) สื่อสารและตกลงเป้าหมายร่วมกัน 3) ดำเนินการให้คำชี้แนะ 4) สรุปผลและให้ข้อมูลป้อนกลับ

แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบ ทิศนา ขมมณี (2546: 62); ชีระ รุญเจริญ (2553: 23); Keeves (1988: 188) องค์ประกอบของรูปแบบ ประกอบด้วย 5 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 หลักการแนวคิดและวัตถุประสงค์ ส่วนที่ 2 เนื้อหาของรูปแบบ ส่วนที่ 3 กระบวนการพัฒนา ส่วนที่ 4 การประเมินผล และส่วนที่ 5 เงื่อนไขความสำเร็จ จากแนวคิด ทฤษฎีดังกล่าว ผู้วิจัยได้นำมากำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย ได้วางแผนภาพที่ 1

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 4 ระยะ ซึ่งในแต่ละระยะมีวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

ระยะที่ 1 ศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมโดยใช้กระบวนการโค้ชชิ่งทีมเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน โรงเรียนโนนสะอาดราษฎร์อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การศึกษาองค์ประกอบและตัวชี้วัดของการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมโดยใช้กระบวนการโค้ชชิ่งทีมเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน

ตอนที่ 2 ประเมินความเหมาะสมองค์ประกอบและตัวชี้วัดของการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมโดยใช้กระบวนการโค้ชชิ่งทีมเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน โดยนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเพื่อให้ข้อเสนอแนะและปรับปรุงแก้ไข ผู้วิจัยนำองค์ประกอบและตัวชี้วัดของการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมโดยใช้กระบวนการโค้ชชิ่งทีมเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน นำเสนอผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 7 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง

ตอนที่ 3 ศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นของการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมโดยใช้กระบวนการโค้ชชิ่งทีมเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน โรงเรียนโนนสะอาดราษฎร์อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 ผู้วิจัยศึกษาจากกลุ่มประชากรทั้งหมด ได้แก่ ครูและบุคลากรทางการศึกษา โรงเรียนโนนสะอาดราษฎร์อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 จำนวน 15 คน (ไม่รวมผู้อำนวยการโรงเรียน) (โรงเรียนโนนสะอาดราษฎร์อำนวยการ, 2562)

ระยะที่ 2 พัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมโดยใช้กระบวนการโค้ชชิ่งทีมเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน โรงเรียนโนนสะอาดราษฎร์อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 แบ่งเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ศึกษาการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมโดยใช้กระบวนการโค้ชชิ่งทีมเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน จากโรงเรียนที่มีวิธีปฏิบัติเป็นเลิศ (Best Practice) กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และหัวหน้าฝ่ายวิชาการ จากสถานศึกษาที่มีผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมขั้นพื้นฐานในภาพรวมสูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศ 3 ปีต่อเนื่อง ปีการศึกษา 2559-2561 จำนวน 3 โรงเรียน โรงเรียนละ 2 คน รวมกลุ่มผู้ให้ข้อมูลจำนวน 6 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

ตอนที่ 2 ยกร่างรูปแบบการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมโดยใช้กระบวนการโค้ชชิ่งทีมเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน โรงเรียนโนนสะอาดราษฎร์อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2

ตอนที่ 3 ตรวจสอบยืนยันร่างรูปแบบการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมโดยใช้กระบวนการโค้ชชิ่งทีมเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน โรงเรียนโนนสะอาดราษฎร์อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง

ตอนที่ 4 ประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบการบริหารงานวิชาการแบบ มีส่วนร่วมโดยใช้กระบวนการโค้ชชิ่งทีมเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน โรงเรียนโนนสะอาดราษฎร์อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง

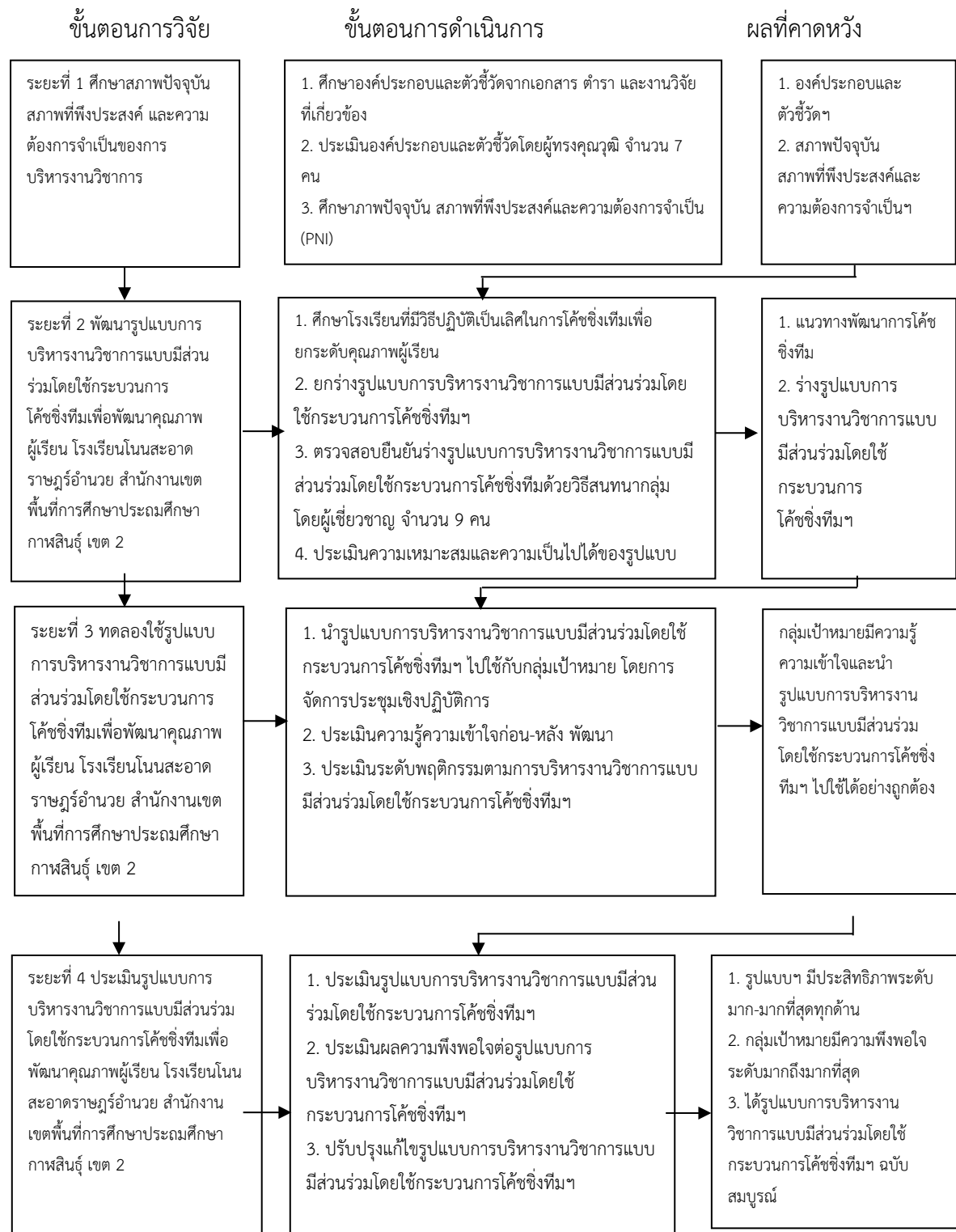
ระยะที่ 3 ทดลองใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมโดยใช้กระบวนการโค้ชชิ่งทีมเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน โรงเรียนโนนสะอาดราษฎร์อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 นำรูปแบบการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมโดยใช้กระบวนการโค้ชชิ่งทีมเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน โรงเรียนโนนสะอาดราษฎร์อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 ไปทดลองใช้กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ครูและบุคลากรทางการศึกษาโรงเรียนโนนสะอาดราษฎร์อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 จำนวน 15 คน โดยความสมัครใจ

ระยะที่ 4 ประเมินรูปแบบการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมโดยใช้กระบวนการโค้ชชิ่งทีมเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน โรงเรียนโนนสะอาดราษฎร์อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ประเมินรูปแบบการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมโดยใช้กระบวนการโค้ชชิ่งทีมเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน โรงเรียนโนนสะอาดราษฎร์อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ครูและบุคลากรทางการศึกษา โรงเรียนโนนสะอาดราษฎร์อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 จำนวน 15 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) (ที่ได้รับการพัฒนาตามรูปแบบฯ)

ตอนที่ 2 ประเมินผลความพึงพอใจต่อรูปแบบการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมโดยใช้กระบวนการโค้ชชิ่งทีมเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน โรงเรียนโนนสะอาดราษฎร์อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ครูและบุคลากรทางการศึกษา โรงเรียนโนนสะอาดราษฎร์อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 จำนวน 15 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) (ที่ได้รับการพัฒนาตามรูปแบบฯ)

ตอนที่ 3 ปรับปรุงแก้ไขรูปแบบการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมโดยใช้กระบวนการโค้ชชิ่งทีมเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน โรงเรียนโนนสะอาดราษฎร์อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2

แผนภาพที่ 2 แสดงระยะการวิจัย ขั้นตอนการดำเนินการ และผลที่คาดหวัง

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมโดยใช้กระบวนการโค้ชชิ่งทีม เพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน โรงเรียนโนนสะอาดราษฎร์อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา กาฬสินธุ์ เขต 2 ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัย ดังนี้

1. ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการบริหารงาน วิชาการแบบมีส่วนร่วมโดยใช้กระบวนการโค้ชชิ่งทีมเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน โรงเรียนโนนสะอาดราษฎร์ อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา กาฬสินธุ์ เขต 2

1.1 ผลการศึกษารายละเอียดประกอบและตัวชี้วัดของการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมโดยใช้ กระบวนการโค้ชชิ่งทีมเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ประกอบด้วย 5 ด้าน 26 ตัวชี้วัด ดังนี้ 1) ด้านการพัฒนา หลักสูตรของสถานศึกษา มี 5 ตัวชี้วัด 2) ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ มี 6 ตัวชี้วัด 3) ด้านการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน มี 5 ตัวชี้วัด 4) ด้านการนิเทศการศึกษา มี 5 ตัวชี้วัด และ 5) ด้านการพัฒนาสื่อและใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา มี 5 ตัวชี้วัด ผลการประเมินความเหมาะสมและความ เป็นไปได้ โดยผู้ทรงคุณวุฒิ 7 คน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

1.2 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นการบริหารงาน วิชาการแบบมีส่วนร่วมโดยใช้กระบวนการโค้ชชิ่งทีมเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน โรงเรียนโนนสะอาดราษฎร์ อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา กาฬสินธุ์ เขต 2

1.2.1 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันของการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมโดยใช้ กระบวนการโค้ชชิ่งทีมเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน โรงเรียนโนนสะอาดราษฎร์อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษา กาฬสินธุ์ เขต 2 โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

1.2.2 ผลการศึกษาสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมโดยใช้ กระบวนการโค้ชชิ่งทีมเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน โรงเรียนโนนสะอาดราษฎร์อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษา กาฬสินธุ์ เขต 2 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

1.2.3 ลำดับความต้องการจำเป็น เรียงลำดับความต้องการจำเป็นจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ ลำดับที่ 1 ด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา ลำดับที่ 2 ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ลำดับที่ 3 ด้านการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน ลำดับที่ 4 ด้านการนิเทศการศึกษา และ ลำดับที่ 5 ด้านการพัฒนาสื่อและใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

2. ผลการพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมโดยใช้กระบวนการโค้ชชิ่งทีมเพื่อพัฒนา คุณภาพผู้เรียน โรงเรียนโนนสะอาดราษฎร์อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา กาฬสินธุ์ เขต 2 รูปแบบประกอบด้วย ส่วนที่ 1 หลักการและวัตถุประสงค์ ส่วนที่ 2 เนื้อหาของรูปแบบ ประกอบด้วย หน่วย การพัฒนาที่ 1) การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา 2) การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ 3) การวัดผล

ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน 4) การนิเทศการศึกษา 5) การพัฒนาสื่อและใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาส่วนที่ 3 กระบวนการพัฒนา ส่วนที่ 4 การประเมินผล และส่วนที่ 5 เจาะใจความสำเร็จ ผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบ โดยผู้ทรงคุณวุฒิ 9 คน ด้านความเหมาะสม โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และด้านความเป็นไปได้ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

3. ผลการนำรูปแบบการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมโดยใช้กระบวนการโค้ชชิ่งทีมเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน โรงเรียนโนนสะอาดราษฎร์อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 ไปใช้ พบว่า

3.1 กลุ่มเป้าหมายที่เข้าร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการ มีคะแนนประเมินความรู้ก่อนการเข้าร่วมพัฒนาเฉลี่ย 13.33 คะแนน จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 44.44 และมีคะแนนประเมินความรู้หลังการเข้าร่วมพัฒนาเฉลี่ย 27.80 จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 92.67 เมื่อทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนน พบว่า คะแนนประเมินความรู้หลังการเข้าร่วมพัฒนา สูงกว่าคะแนนประเมินความรู้ก่อนการเข้าร่วมพัฒนา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

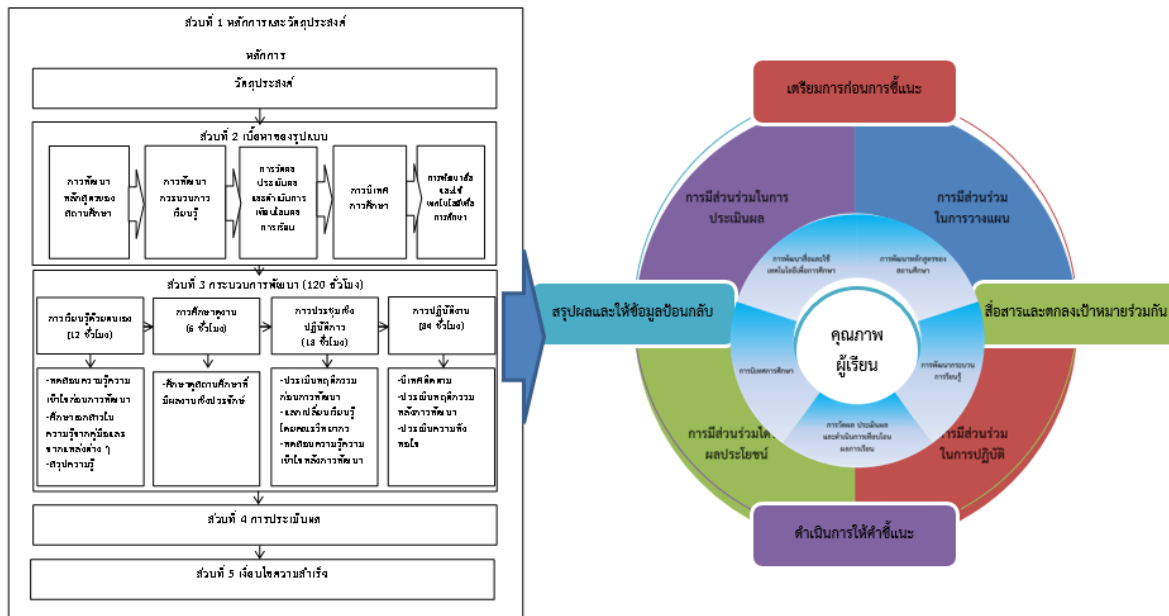
3.2 การประเมินระดับพฤติกรรมการพัฒนาตามรูปแบบการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมโดยใช้กระบวนการโค้ชชิ่งทีมเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน โรงเรียนโนนสะอาดราษฎร์อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 ก่อนและหลังการพัฒนา โดยรวมรายด้าน ก่อนการพัฒนาอยู่ในระดับปานกลาง และหลังการพัฒนาอยู่ในระดับมากที่สุด

4. ผลประเมินรูปแบบการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมโดยใช้กระบวนการโค้ชชิ่งทีมเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน โรงเรียนโนนสะอาดราษฎร์อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 พบว่า

4.1 ประสิทธิภาพของรูปแบบการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมโดยใช้กระบวนการโค้ชชิ่งทีมเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน โรงเรียนโนนสะอาดราษฎร์อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 พบว่า ด้านอรรถประโยชน์ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ด้านความเป็นไปได้ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ด้านความเหมาะสม โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และด้านความถูกต้อง โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

4.2 ผลการประเมินระดับความพึงพอใจต่อรูปแบบการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมโดยใช้กระบวนการโค้ชชิ่งทีมเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน โรงเรียนโนนสะอาดราษฎร์อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

ผลการวิจัยของการพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมโดยใช้กระบวนการโค้ชชิ่งทีม เพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน โรงเรียนโนนสะอาดราษฎร์อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา กาฬสินธุ์ เขต 2 สามารถสังเคราะห์เป็นรูปแบบ ดังนี้

แผนภาพที่ 3 รูปแบบการพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมโดยใช้กระบวนการโค้ชชิ่งทีม เพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน โรงเรียนโนนสะอาดราษฎร์อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา กาฬสินธุ์ เขต 2

จากแผนภาพที่ 3 แสดงถึงการพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมโดยใช้กระบวนการโค้ชชิ่งทีม เพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน โรงเรียนโนนสะอาดราษฎร์อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 ที่ประกอบด้วยการบริหารงานวิชาการ การบริหารแบบมีส่วนร่วม การโค้ชชิ่ง และแนวคิดรูปแบบ มีรูปแบบที่เป็นรูปธรรมมีความน่าเชื่อถือ สามารถยกระดับคุณภาพผู้เรียนตามแนวทาง และเจตนารมณ์ของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานและมาตรฐานการศึกษาให้มีประสิทธิภาพและเกิด ประสิทธิภาพ

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยการพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมโดยใช้กระบวนการโค้ชชิ่งทีมเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน โรงเรียนโนนสะอาดราษฎร์อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 สามารถอภิปรายผล ได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมโดยใช้กระบวนการโค้ชชิ่งทีมเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน โรงเรียนโนนสะอาดราษฎร์อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 อภิปรายผล ดังนี้

1.1 ผลการศึกษารองค์ประกอบและตัวชี้วัดของการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมโดยใช้กระบวนการโค้ชชิ่งทีมเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ประกอบด้วย 5 ด้าน 26 ตัวชี้วัด มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เป็นเพราะว่าผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องแล้วสังเคราะห์องค์ประกอบการบริหารงานวิชาการผนวกกับการบริหารแบบมีส่วนร่วม และนำองค์ประกอบที่ได้มาสังเคราะห์ตัวชี้วัดแล้วนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความสามารถ ความเชี่ยวชาญ และมีประสบการณ์ด้านการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาประเมินความเหมาะสม เพื่อใช้องค์ประกอบและตัวชี้วัดที่ได้ไปใช้ในการเก็บข้อมูลในขั้นตอนต่อไป ดังที่ กาญจน์ เรืองมนตรี และ ธรินทร์ นามวรรณ (2557: 28) ได้เสนอขอบข่ายงานวิชาการโรงเรียนไว้ประกอบด้วย การบริหารและการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การพัฒนานวัตกรรม เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา การจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน และการนิเทศการศึกษา สอดคล้องกับงานวิจัยของ กมลรัตน์ แก่นจันทร์ (2560: 224-225) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ผลการวิจัยพบว่า ขอบข่ายการบริหารงานวิชาการ ประกอบด้วย การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา การจัดการเรียนการสอน การนิเทศการศึกษา การวัดผล ประเมินผลและการเทียบโอนการเรียนรู้ การพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษา การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา การพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา และการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ รัศมี ภูกันดาน (2562: 187) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในโดยใช้ทีมเป็นฐานในโรงเรียนมัธยมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า องค์ประกอบของการนิเทศภายในโดยใช้ทีมเป็นฐานในโรงเรียนมัธยมศึกษา สามารถแบ่งออกเป็น 5 องค์ประกอบหลัก 17 องค์ประกอบย่อย

1.2 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมโดยใช้กระบวนการโค้ชชิ่งทีมเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน โรงเรียนโนนสะอาดราษฎร์อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2

1.2.1 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันของการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมโดยใช้กระบวนการโค้ชชิ่งทีมเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน โรงเรียนโนนสะอาดราษฎร์อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่

การศึกษาประเมินศึกษาภาพลักษณ์ เขต 2 โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้เป็นเพราะว่า โรงเรียนโนนสะอาดราษฎร์อำนวยการ ได้เสนอสภาพปัญหาว่า คณะกรรมการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐานชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และผลการประเมินความสามารถในการอ่าน การเขียน และการคิดคำนวณตามจุดเน้นของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน (ฉบับปรับปรุงพุทธศักราช 2560) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 ต้องได้รับการพัฒนาให้มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าระดับประเทศตามความมุ่งหวัง แสดงให้เห็นว่าการดำเนินการใน ด้านการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาต้องได้รับการพัฒนา (โรงเรียนโนนสะอาดราษฎร์อำนวยการ, 2563: 10) สอดคล้องกับงานวิจัยของ กมลรัตน์ แก่นจันทร์ (2560: 224-225) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ผลการวิจัยพบว่า สภาพปัจจุบันอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ จิรฐิติกาล บุญอินทร์ (2561: 175-176) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า สภาพปัญหาและความต้องการการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 2 ในด้านสภาพโดยรวมมีสภาพการปฏิบัติระดับน้อย

1.2.2 ผลการศึกษาสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมโดยใช้กระบวนการโค้ชชิ่งทีมเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน โรงเรียนโนนสะอาดราษฎร์อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เป็นเพราะว่า โรงเรียนโนนสะอาดราษฎร์อำนวยการต้องการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนโดยอาศัยการบริหารวิชาการแบบมีส่วนร่วมและเปิดโอกาสให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วม ซึ่ง (สถาบันพระปกเกล้า, 2549: 57) เสนอว่า กระบวนการของการบริหารแบบมีส่วนร่วม ที่สำคัญประกอบด้วย การมีส่วนร่วมด้านการวางแผน ประกอบด้วย การรับรู้เข้าถึงข้อมูลเกี่ยวกับการวางแผนและร่วมวางแผนโครงการ การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการในกิจกรรมต่าง ๆ และการตัดสินใจ การมีส่วนร่วมในการจัดสรรผลประโยชน์ เป็นการมีส่วนร่วมในการจัดสรรประโยชน์หรือผลของโครงการ หรือผลของการตัดสินใจที่จะเกิดขึ้น และการมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผลผู้ปกครองหรือประชาชนจะเข้ามาเกี่ยวข้องกับการคิดเกณฑ์ในการประเมินโครงการหรือกิจกรรมต่าง ๆ ด้วย อีกทั้งต้องอาศัยการทำงานร่วมกันเป็นทีมเพื่อมุ่งสู่ความสำเร็จ และการโค้ชชิ่งทีม หรือการชี้แนะเป็นการแนะนำเพื่อการรู้คิดช่วยพัฒนาศักยภาพด้านการคิดของ รับการโค้ช ให้เกิดการใคร่ครวญตรวจสอบตนเองเพื่อนำไปพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ไม่เป็นการอบรมสั่งสอนโดยตรง แต่เป็นการใช้เทคนิควิธีการต่างๆ เช่น การตั้งคำถาม การให้ข้อมูลย้อนกลับ การให้คำแนะนำ การให้หลักคิด วิธีการคิด วิธีการเรียนรู้ ที่ทำให้ผู้เรียนเกิดแรงบันดาลใจในการเรียนรู้ (Inspiration) และนำไปสู่การแสวงหาความรู้ การฝึกฝนทักษะ และการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม คุณธรรมจริยธรรม และให้ความสำคัญกับกระบวนการเรียนรู้และผลลัพธ์ของการเรียนรู้ (วิชัย วงศ์ใหญ่ และ มารุต พัฒนาผล, 2557: 3) สอดคล้องกับงานวิจัยของ ทิพากร กิ่งมิ่งแสง (2560: 153) ได้วิจัยเรื่อง การ

พัฒนาแนวทางการนิเทศแบบสอนแนะสำหรับสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 4 ผลการวิจัยพบว่า สภาพที่พึงประสงค์ของการนิเทศแบบสอนแนะโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

1.2.3 ลำดับความต้องการจำเป็น เรียงลำดับความต้องการจำเป็นจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ ลำดับที่ 1 ด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา ลำดับที่ 2 ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้ ลำดับที่ 3 ด้านการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน ลำดับที่ 4 ด้านการนิเทศการศึกษา และ ลำดับที่ 5 ด้านการพัฒนาสื่อและใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ทั้งนี้เป็นเพราะการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา เป็นกระบวนการหรือขั้นตอนของการตัดสินใจหาทางเลือกทางการเรียนการสอนให้เหมาะสมเพื่อการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงทางการเรียนการสอนไปในทางที่ดีขึ้น เพื่อให้เหมาะสมกับผู้เรียนและสถานศึกษาโดยผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายมีส่วนร่วม (รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ, 2550: 50) สอดคล้องกับงานวิจัยของ อรทัย สุวรรณหาร (2556: 127-129) ได้วิจัยเรื่องรูปแบบการบริหารงานวิชาการของ โรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ ผลการวิจัยพบว่า ด้านที่มีปัญหามากที่สุดคือ ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา รองลงมาคือ ด้านการพัฒนา หลักสูตรและการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา และด้านที่มีปัญหาน้อยที่สุด คือด้านการวัด ประเมินผล และการเทียบโอนการเรียน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ จิรจิตติกาล บุญอินทร์ (2561: 175-176) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า สภาพการปฏิบัติระดับน้อย ด้านปัญหาโดยภาพรวมมีปัญหาในระดับมาก และความต้องการโดยภาพรวมมีความต้องการระดับมาก

2. ผลการพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมโดยใช้กระบวนการโค้ชชิ่งทีมเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน โรงเรียนโนนสะอาดราษฎร์อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 รูปแบบ ประกอบด้วย ส่วนที่ 1 หลักการและวัตถุประสงค์ ส่วนที่ 2 เนื้อหาของรูปแบบ ประกอบด้วย หน่วยการพัฒนาที่ 1) การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา 2) การพัฒนาระบบการเรียนรู้ 3) การวัดผล ประเมินผลและดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน 4) การนิเทศการศึกษา 5) การพัฒนาสื่อและใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ส่วนที่ 3 กระบวนการพัฒนา ส่วนที่ 4 การประเมินผล และส่วนที่ 5 เงื่อนไขความสำเร็จ ผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบ โดยผู้ทรงคุณวุฒิ 9 คน ด้านความเหมาะสมและด้านความเป็นไปได้ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เป็นเพราะว่าผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลเชิงปริมาณและข้อมูลเชิงคุณภาพที่ถูกต้องสร้างรูปแบบการพัฒนาตามหลักทฤษฎีของการสร้างรูปแบบ ดังที่ ทิศนา ขัมมณี (2546: 62); ธีระ รุญเจริญ (2553: 23) และ Keeves (1988: 188) ได้นำเสนอไว้ว่า องค์ประกอบของรูปแบบ ประกอบด้วย 5 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 หลักการและวัตถุประสงค์ ส่วนที่ 2 เนื้อหาของรูปแบบ ส่วนที่ 3 กระบวนการพัฒนาส่วนที่ 4 การประเมินผล และส่วนที่ 5 เงื่อนไขความสำเร็จ และผู้วิจัยได้ศึกษาดำเนินการตามกระบวนการโค้ชชิ่งทีม อาภรณ์ ภูวิทย์พันธ์ (2550: 50); สำนักทดสอบทางการศึกษา (2553: 23); สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐาน (2555: 58) และ Mink, Owen และ Mink (1993: 113)

ประกอบด้วย เตรียมการก่อนการชี้แนะ สื่อสารและตกลงเป้าหมายร่วมกัน ดำเนินการให้คำชี้แนะ และสรุปผล และให้ข้อมูลป้อนกลับ สอดคล้องกับงานวิจัยของ จิรฐิติกา บุญอินทร์ (2561: 175-176) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า ผลการพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 2 พบว่า องค์ประกอบที่ต้องการพัฒนามี 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1. ภาวะผู้นำทางวิชาการในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน 2. การขับเคลื่อนภารกิจ และขอบข่ายงานวิชาการในสถานศึกษา ขั้นพื้นฐาน 3. การพัฒนาบุคลากรวิชาการในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และ 4. กระบวนการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วม ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และ ผลการประเมินรูปแบบการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 2 ด้านความเหมาะสม และด้านความเป็นไปได้ พบว่าอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนา ฤๅชวีวรรณ (2562: 216-218) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการชี้แนะ เพื่อส่งเสริมทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 สำหรับครูระดับมัธยมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการชี้แนะเพื่อส่งเสริมทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 สำหรับครูระดับมัธยมศึกษา มี 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) หลักการของรูปแบบ 2) วัตถุประสงค์ของรูปแบบ 3) ขั้นตอนการชี้แนะ 4) ปัจจัยสนับสนุนและผลการตรวจสอบโครงสร้างรูปแบบมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

3. ผลการนำรูปแบบการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมโดยใช้กระบวนการโค้ชชิ่งทีมเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน โรงเรียนโนนสะอาดราษฎร์อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 2 ไปใช้

3.1 กลุ่มเป้าหมายที่เข้าร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการ มีคะแนนประเมินความรู้หลังการเข้าร่วมพัฒนา สูงกว่าคะแนนประเมินความรู้ก่อนการเข้าร่วมพัฒนา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เป็นเพราะว่า ผู้วิจัยได้นำข้อมูลทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพมาสร้างรูปแบบและกำหนดกิจกรรมการพัฒนา มีการเชิญวิทยากรที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญ มาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการประชุมเชิงปฏิบัติการจึงทำให้มีความรู้ความเข้าใจในกระบวนการตามรูปแบบ ดังที่ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553: 12) ได้เสนอว่าการสอนแนะจึงเป็นวิธีการพัฒนาผลการปฏิบัติงาน พัฒนาศักยภาพและประสิทธิภาพการทำงานของครู โดยมีเป้าหมาย 3 ประการ คือ การแก้ปัญหาในการทำงาน การพัฒนาความรู้ ความสามารถในการทำงาน และการประยุกต์ใช้ความรู้และทักษะในการทำงาน โดยการแนะนำวิธีปฏิบัติงานที่ดีเพื่อพัฒนาทั้งทางด้านความรู้ ทักษะ และความสามารถในการทำงานจากผู้ชำนาญการหรือการเรียนรู้ร่วมกันไปพร้อม ๆ กับการปฏิบัติงาน สอดคล้องกับงานวิจัยของ มงคล เจริญ (2559: 161-164) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในด้านการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมของสถานศึกษาอาชีวศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ผลการนำหลักสูตรไปทดลองใช้มีค่าคะแนนเฉลี่ยร้อยละภาคทฤษฎี 83.05/82.73 และคะแนนเฉลี่ยร้อยละภาคปฏิบัติ 79.23 ด้านการกระบวนการนำหลักสูตรไปใช้จริงมีค่าคะแนนเฉลี่ยร้อยละภาคทฤษฎี 84.49/83.67 และคะแนนเฉลี่ย

ร้อยละภาคปฏิบัติ 80.17 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ วชิรา เครือคำอ้าย และชวลิต ขอดศิริ (2562: 121-35) ได้วิจัยเรื่องการพัฒนาแบบการนิเทศโดยใช้กระบวนการชี้แนะและระบบพี่เลี้ยงเพื่อส่งเสริมศักยภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จังหวัดเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่า ผลการใช้รูปแบบการนิเทศ พบว่า ผู้รับการนิเทศสามารถเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 พร้อมนำมาใช้ในการสอน ในระดับดีมาก คิดเป็นร้อยละ 83.33

3.2 การประเมินระดับพฤติกรรมการพัฒนาตามรูปแบบการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วม โดยใช้กระบวนการโค้ชซึ่งทีมเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน โรงเรียนโนนสะอาดราษฎร์อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 ก่อนและหลังการพัฒนา โดยรวมรายด้าน ก่อนการพัฒนายู่ในระดับปานกลาง และหลังการพัฒนายู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เป็นเพราะว่าผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารตำรางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และศึกษาข้อมูลเชิงคุณภาพจากการสัมภาษณ์โรงเรียนที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐานสูงกว่าระดับประเทศ 3 ปีอย่างต่อเนื่อง แล้วนำมากำหนดรายการปฏิบัติในแต่ละหน่วยการพัฒนามีอย่างเป็นรูปธรรม จึงทำให้ผู้รับการพัฒนามีระดับพฤติกรรมหลังการพัฒนายู่ในระดับมากที่สุด ดังที่ สุภาพร พิศาลบุตร และยงยุทธ เกษสาคร (2545: 35) ได้เสนอว่า การพัฒนาบุคลากร เป็นกระบวนการเพิ่มพูนความรู้ความสามารถทักษะของมนุษย์โดยมีเป้าหมายระยะยาว เพื่อให้บุคคลและองค์กรมีการพัฒนาและเจริญเติบโตอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งครอบคลุมกิจกรรม 3 เรื่องคือ การอบรม การศึกษาและการพัฒนา สอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนา ฤทธิวรรณ (2562: 216-218) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบการชี้แนะเพื่อส่งเสริมทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 สำหรับครูระดับมัธยมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า หลังการใช้รูปแบบการชี้แนะครูมีทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 สูงขึ้นกว่าก่อนการใช้ รูปแบบการชี้แนะเพื่อส่งเสริมทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ทุกคน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ รัศมี ภูกันดาน (2562: 187) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบการนิเทศภายในโดยใช้ทีมเป็นฐานในโรงเรียนมัธยมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ครูผู้รับการนิเทศภายในมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการจัดการเรียนการสอนพัฒนาดีขึ้น

4. ผลประเมินรูปแบบการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมโดยใช้กระบวนการโค้ชซึ่งทีมเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน โรงเรียนโนนสะอาดราษฎร์อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2

4.1 ประสิทธิภาพของรูปแบบการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมโดยใช้กระบวนการโค้ชซึ่งทีมเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน โรงเรียนโนนสะอาดราษฎร์อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 พบว่า ด้านอรรถประโยชน์ ด้านความเป็นไปได้ ด้านความเหมาะสม และด้านความถูกต้องโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน ทั้งนี้เป็นเพราะว่า ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษากำหนดรูปแบบและนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิวิพากษ์ นำรูปแบบที่ได้มาใช้ในการดำเนินการจริงจนเกิดผลลัพธ์เชิงประจักษ์ที่ชัดเจนที่สุดคือนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ปีการศึกษา 2562 เทียบกับ ปีการศึกษา 2564 โดยรวมสูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศ รวมทั้งนักเรียนยังมี

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น และมีการประเมินประสิทธิภาพทำให้ได้ทราบว่าการใช้รูปแบบที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ ดังที่ เยาวดี วิบูลย์ศรี (2545: 49) ได้เสนอความสำคัญของรูปแบบ ไว้ว่า มีความสำคัญในการถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจ ตลอดทั้งจินตนาการที่มีต่อปรากฏการณ์หรือเรื่องราวใด ๆ ให้ปรากฏโดยใช้การสื่อสารในลักษณะต่าง ๆ เช่น ภาพวาด ภาพเหมือน แผนภูมิ แผนผังต่อเนื่องหรืออสมการทางคณิตศาสตร์ ให้สามารถเข้าใจได้ง่ายและในขณะเดียวกันก็สามารถนำเสนอเรื่องราวหรือประเด็นต่าง ๆ ได้อย่างกระชับภายใต้หลักการอย่างมีระบบ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สันติ อินทร์สุภา (2559: 259-261) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมของศูนย์เครือข่ายคุณภาพการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 3 ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบมีคุณภาพในด้านความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ในระดับมากที่สุด และสอดคล้องกับงานวิจัยของ จิรฐิติกา บุญอินทร์ (2561: 175-176) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา พิษณุโลก เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา พิษณุโลก เขต 2 ด้านความเหมาะสม และด้านความเป็นไปได้ พบว่าอยู่ในระดับมาก

4.2 ผลการประเมินระดับความพึงพอใจต่อรูปแบบการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมโดยใช้กระบวนการโค้ชชิ่งทีมเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน โรงเรียนโนนสะอาดราษฎร์อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา กาฬสินธุ์ เขต 2 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เป็นเพราะว่า ในรูปแบบและกิจกรรมในแต่ละหน่วยการพัฒนามีกระบวนการศึกษาเชิงคุณภาพ นำไปสู่การบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมโดยใช้กระบวนการโค้ชชิ่งทีมเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน อย่างเป็นรูปธรรม อีกทั้งผ่านการประเมิน ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ จากผู้ทรงคุณวุฒิที่วิพากษ์รูปแบบ เมื่อนำไปปฏิบัติตามกระบวนการที่รูปแบบกำหนดไว้ ผู้ปฏิบัติจึงเกิดความเข้าใจ มีพฤติกรรมที่พึงประสงค์ โดยดำเนินการพัฒนาตามรูปแบบที่ประกอบด้วย การมีส่วนร่วมผสมผสานกับการโค้ชชิ่ง ดังที่ Mink, Owen และ Mink (1993: 113) ได้เสนอว่า กระบวนการโค้ชชิ่งทีม ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ การเตรียมการ ต้องทำความเข้าใจระหว่างผู้ชี้แนะกับผู้รับการชี้แนะว่าเป้าหมายคืออะไร ด้วยวิธีการอะไร โดยอยู่ในบรรยากาศความสัมพันธ์ที่ดี การกำหนดเป้าหมาย นำเสนอสมรรถภาพที่จะเรียน แต่ละคนมีอัตราในการเรียนที่แตกต่างกันซึ่งควรจัดให้เหมาะสมกับความแตกต่างระหว่างบุคคล การดำเนินการให้คำชี้แนะ การให้ผู้รับการชี้แนะได้ฝึกปฏิบัติ โดยการนำความรู้หรือทักษะใหม่ไปใช้ และการสรุปผลและให้ข้อมูลป้อนกลับ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สันติ อินทร์สุภา (2559: 259-261) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมของศูนย์เครือข่ายคุณภาพการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 3 ผลการวิจัยพบว่า ผู้เข้ารับการพัฒนามีความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมของศูนย์เครือข่ายคุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด และสอดคล้องกับงานวิจัยของ รัศมี ภูกันดาน (2562: 187) ได้วิจัยเรื่อง การ

พัฒนารูปแบบการนิเทศภายในโดยใช้ทีมเป็นฐานในโรงเรียนมัธยมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ครูผู้รับการนิเทศภายในมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการนิเทศภายในโดยใช้ทีมเป็นฐานภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันของการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมโดยใช้กระบวนการโค้ชชิ่งทีมเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน โรงเรียนโนนสะอาดราษฎร์อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 พบว่า ด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด และเมื่อนำมาจัดลำดับความต้องการจำเป็นปรากฏว่ามีความต้องการจำเป็นอยู่อันดับ 1 แสดงให้เห็นว่า การบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมโดยใช้กระบวนการโค้ชชิ่งทีมเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษาเป็นขั้นตอนสำคัญที่จะช่วยพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาให้บรรลุผลสำเร็จได้ ด้วยเป็นจุดเริ่มต้นของการจัดการเรียนการสอนในสถานที่จำเป็นต้องสร้างและพัฒนาหลักสูตรให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับบริบท ตลอดจนส่งผลให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในสถานศึกษามีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ดังนั้นผู้บริหารในระดับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ควรมีการกำหนดนโยบายและขับเคลื่อนด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษาแบบมีส่วนร่วมอย่างเป็นรูปธรรม

2. ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

2.1 ผู้บริหารสถานศึกษาควรนำนโยบายการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมโดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา มาปฏิบัติได้อย่างต่อเนื่องให้เห็นเป็นรูปธรรมมีการมอบหมายงานตามโครงสร้างการบริหารสถานศึกษา และส่งเสริม สนับสนุน นิเทศและติดตามอย่างต่อเนื่องโดยทุกฝ่ายเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมโดยใช้กระบวนการโค้ชชิ่งทีมเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน

2.2 ครูและบุคลากรทางการศึกษาในสถานศึกษา ปฏิบัติตามรูปแบบการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมโดยใช้กระบวนการโค้ชชิ่งทีมเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน บูรณาการกับการปฏิบัติงานในสถานศึกษา และรับฟังข้อคิดเห็นข้อเสนอแนะจากทุกฝ่าย เพื่อการพัฒนาและยกระดับคุณภาพผู้เรียนโดยปฏิบัติตามรูปแบบการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมโดยใช้กระบวนการโค้ชชิ่งทีมเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน

2.3 คณะกรรมการสถานศึกษา และผู้ปกครองนักเรียน ให้ความร่วมมือในการปฏิบัติตามรูปแบบการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมโดยใช้กระบวนการโค้ชชิ่งทีมเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน โรงเรียนโนนสะอาดราษฎร์อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 มีส่วนร่วมในการติดตามตรวจสอบ ให้คำแนะนำ ตลอดจนสนับสนุนกิจกรรมต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง

3. ข้อเสนอแนะในการศึกษาค้นคว้าต่อไป

ผลจากการศึกษาสภาพปัจจุบันของการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมโดยใช้กระบวนการโค้ชชิ่งทีมเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน พบว่า ด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด และเมื่อนำมาจัดลำดับความต้องการจำเป็นปรากฏว่ามีความต้องการจำเป็นอยู่อันดับ 1 ควรมีการวิจัยในครั้งต่อไปในเชิงลึกเพื่อรูปแบบการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมโดยใช้กระบวนการโค้ชชิ่งทีมเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน โรงเรียนโนนสะอาดราษฎร์อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 ด้านดังกล่าวให้มีการพัฒนาในทางที่ดีขึ้น ในลักษณะการวิจัยและพัฒนา เช่น โปรแกรมการพัฒนา การพัฒนาระบบการบริหาร หรือการพัฒนากลยุทธ์การบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมโดยใช้กระบวนการโค้ชชิ่งทีมเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ในขั้นตอนดังกล่าว

เอกสารอ้างอิง

- กมล ภูประเสริฐ. (2554). การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา. กรุงเทพฯ: กรุงเทพฯโรงพิมพ์.
- กมลรัตน์ แก่นจันทร์. (2560). การพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2556). คู่มือการบริหารสถานศึกษาที่เป็นนิติบุคคล. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กาญจน์ เรืองมนตรี และธรินทร์ นามวรรณ. (2557). การบริหารงานวิชาการและนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้. มหาสารคาม: อภิชาติการพิมพ์.
- จอมพงศ์ มงคลวนิช. (2556). การบริหารองค์การและบุคลากรทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: วีพริ้นท์.
- จิรัฐติกาล บุญอินทร์. (2561). การพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 2. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.
- ชาติชาย ณ เชียงใหม่ (2553). การมีส่วนร่วมของประชาชนและการสนับสนุนการพัฒนาขององค์กรประชาชน. กรุงเทพฯ: สำนักวิจัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ทิพากร กิ่งมิ่งแสง. (2560). การพัฒนาแนวทางการนิเทศแบบสอนแนะสำหรับสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 4. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ทิตนา แหมมณี. (2546). 14 วิธีสอนสำหรับครูมืออาชีพ. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ธนา ฐศิริวรรณ. (2562). การพัฒนารูปแบบการชี้แนะเพื่อส่งเสริมทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 สำหรับครูระดับมัธยมศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ธีระ รุญเจริญ. (2553). ความเป็นมืออาชีพในการจัดการศึกษาและบริหารการศึกษายุคปฏิรูป. การศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: เอ็กซ์เปอร์เน็ท.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2553). จิตวิทยาการบริหารงานบุคคล. กรุงเทพฯ: ศูนย์ส่งเสริม กรุงเทพฯ.
- ภาณี อนันต์นาวิ. (2551). หลักการ แนวคิด ทฤษฎีทางการบริหารการศึกษา. ชลบุรี: สำนักพิมพ์. มนตรีจำกัด.
- มงคล เจตินัย. (2559). การพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในด้านการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมของสถานศึกษาอาชีวศึกษา. ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิตสาขาวิชาการบริหารอาชีวและเทคนิคศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- เมตต์ เมตต์การุณจิต. (2553). การบริหารจัดการศึกษาแบบมีส่วนร่วม: ประชาชนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและราชการ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: บุ๊คพอยท์.
- เยาวดี วิบูลย์ศรี. (2545). การประเมินโครงการ : แนวคิดและการปฏิบัติ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รัศมี ภูกันดาน. (2562). การพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในโดยใช้ทีมเป็นฐานในโรงเรียนมัธยมศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการนิเทศการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- รุ่ง แก้วแดง. (2547). การปฏิบัติการศึกษาไทย. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ: มติชน.
- รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ. (2550). การบริหารงานวิชาการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. สงขลา: ศูนย์หนังสือมหาวิทยาลัยทักษิณ.
- โรงเรียนโนนสะอาดราษฎร์อำนวยการ. (2562). แผนปฏิบัติราชการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2563. กาลสินธุ์: โรงเรียนโนนสะอาดราษฎร์อำนวยการ.
- โรงเรียนโนนสะอาดราษฎร์อำนวยการ. (2563). รายงานผลการปฏิบัติราชการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2562. กาลสินธุ์: โรงเรียนโนนสะอาดราษฎร์อำนวยการ.
- วชิรา เครือคำอ้าย และชวลิต ขอดศิริ. (2562). การพัฒนารูปแบบการนิเทศโดยใช้กระบวนการชี้แนะและระบบ พี่เลี้ยงเพื่อส่งเสริมศักยภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จังหวัดเชียงใหม่. วารสาร สมาคมนักวิจัย. 24(1), 121-135.
- วิชัย วงษ์ใหญ่; และ มารุต พัฒนา. (2557). การโค้ชเพื่อการรู้คิด. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: จรัสสินทวงศ์การพิมพ์.
- สถาบันพระปกเกล้า. (2549). ทศธรรม: ตัวชี้วัดการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี. กรุงเทพฯ: สถาบันพระปกเกล้า.
- สันติ อินทร์สุภา. (2559). การพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมของศูนย์เครือข่ายคุณภาพการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 3. วิทยานิพนธ์ปริญญา ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการการศึกษาและการเรียนรู้บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.

- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2. (2562). แผนยุทธศาสตร์สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2. กาฬสินธุ์ : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2550). เอกสารประกอบการพัฒนาหลักสูตรผู้นำการ
เปลี่ยนแปลงเพื่อรองรับการกระจายอำนาจสำหรับผู้บริหารการศึกษาและผู้บริหารสถานศึกษา.
กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์คณะรัฐมนตรีและราชกิจจานุเบกษา.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2553). คู่มือการนิเทศเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา.
กรุงเทพฯ: ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2555). การพัฒนาด้วยวิธีการ Coaching. กรุงเทพฯ:
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2560). คู่มือการปฏิบัติงานสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา.
กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและ พัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ).
- สำนักทดสอบทางการศึกษา. (2553). การพัฒนาดัชนีวัดสัมฤทธิ์ผลทางวิชาการของสถานศึกษาระดับ
การศึกษา ขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- สุภาพร พิศาลบุตร และยงยุทธ เกษสาคร. (2545). การพัฒนาบุคคลและฝึกอบรม. กรุงเทพฯ: คณะวิทยาการ
จัดการ สถาบันราชภัฏสวนดุสิต.
- อรรถัย สุวรรณหาร. (2556). รูปแบบการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์.
วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม.
- อาภรณ์ ภูวิทย์พันธ์. (2550). สอนงานอย่างไรให้ได้งาน (Coaching). พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: เซ็นเตอร์.
- Cohen, J.M. and Uphoff, N.T. (1977). Rural Development Participation: Concept and Measures
for Project Design Implementation and Evaluation. New York: Cornell University.
- Fornaroff, A. (1980). Community involvement in Health System for Primary HealthCare.
Geneva: World Health Organization.
- Keevep, P.J. (1988). Educational research, methodology, and measurement international
handbook. Oxford: Pergamon Press.
- McManus, P. (2009). Coaching People. Harvard: Harvard Business Press.
- Mink, O.G., Owen, K.Q. and Mink, B.P. (1993). Developing High-Performance People: The Art
of Coaching. The United States of America: Addison-Wesley Publishing.